

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Martia, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 37.
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Poplăcei Nr. 37
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cri
pentru fie-care publicare.

Sibiu, în 4 Octombrie, 1881

Țilele aceste s'a deschis sesiunea ordinară a congresului nostru național bisericesc.

Intemplantarea a voit ca sesiunea ordinară a congresului nostru să coincidă cu sesiunea congresului bisericii surori din Bucovina.

Legăturile spirituale, cari ne lăgă pe noi românii ortodocși orientali din Ungaria și Transilvania de românii ortodocși orientali din Bucovina, ne impun ca să aducem în legătură ore care și sesiunile congreselor bisericesci, și în general să facem unele reflecțiuni asupra bisericii surori din Bucovina.

Cetitorii nostri sunt puși în plăcută pozițiune de a judeca în cunoștință de cauză asupra auspiciilor, sub cari s'au deschis congresele acestor biserici surori. În unul din numerii precedenți am publicat cuvântarea Preasânției Sale Părintelui metropolit Silvestru, ținută la deschiderea congresului bisericii din Bucovina.

Vor compara, dar de bunăseamnă vor compara cetitorii noștri cuvântarea Preasânției Sale a D-lui arhiepiscop și metropolit al Bucovinei Silvestru cu cea a Înalt Preasânției Sale metropolitului nostru Miron, și în ambele vor afla bine accentuată loialitatea bisericii ortodoxe române către tron și dinastie, de asemenea și respectul către legalul organism de stat.

Asemenea vor afla bine accentuată nestrămütata alipire a ambilor metropoliți către sistemul constituționalismului din biserica ortodoxă română. Căldura, cu care vorbesc ambii prelați despre virtuțile cardinale ale religiei creștine, baza solidă, care o află în sistemul constituțional, predilecțiunea lor pentru sinodalitate străbună ca un fir roșu prin vorbirile, cu cari s'au deschis congresele.

Și precând metropolitul nostru constată o dezvoltare îmbucurătoare pe toate terenele vieții noastre bisericesci, și indică ca problemă a congresului perfecționarea sistemului actual, delăturând eventualele defecte, cari se mai ivesc ici colo și îmbărbătând la perseveranță în fața neajunsurilor provenite pöte din anormalele noastre circumstări naționale și sociale, pe atunci Preasânțitul din Bucovina accentuând modalitatea din biserica din timpurile cele mai antice, face provocare la viața sinodală din biserica noastră și cea sârbescă din Ungaria și provöcă pe congres să pună și biserica de acolo pe bazele solide dela noi, cari garantază înflorirea bisericii.

La noi un trecut plin de dureri și de asupriri de tot soiul, încât e minune, că am mai putut rezista la multele tentațiuni; mai pe urmă desbina-

rea confesională dela 1700, care ori ce vor dice despre ea adoratorii absolutismului papal, numai încheia și consolida nu ne-a putut, deöce-ce tendențele politice, cari s'au urmărit și se urmăresc prin desbinarea noastră nu au fost pentru consolidarea românilor. La frați din Bucovina biserica națională nedesbinată, viața bisericescă neconturbată, avere colosală, care și ea e chemată a promova interesele bisericii.

Și totu-și ađi ce mare deosebire!

La un trecut de 2 decenii se provöcă Preasânția Sa metropolitul nostru, la o activitate de 20 de ani arată blânda vöce a metropolitului nostru, activitate, care a contopit în armonică lucrare pe toți fii bisericii noastre, cari au știut cuprinde importanța instituțiilor noastre sinodale.

În contemplarea asupra stărei noastre actuale, ochii bunului nostru păstoriu au cunoscut două defecte, cu cari trebuie să luptăm, de cari ne împedă și de și în mersul nostru: necunoștința deplină a instituțiilor noastre sinodale esperiată în păturile mai rămase îndărăpt ale poporului nostru credincios, și sêracia, cu care trebuie să lupte clerul nostru.

Va da Dumnezeu de vom ajunge și acele țile, când clerul nostru va fi bine dotat, și când poporul nostru încă va fi pătruns de importanța actualelor noastre instituțiuni bisericesci, și atunci vom merge mai cu sporu înainte.

În cuvântarea Preasânțitului metropolit din Bucovina nu aflăm nimica despre programul lucrărilor congresuale, deöce-ce cu desaprobaria regulamentului lucrat la 1882 trebuie să se înceapă lucrul din nou dela organizare. Nu scim nimica despre gradul de conștiință al poporului din Bucovina, despre instituțiile sinodale, nu nimica despre situațiunea intelectuală și materială a preoției, accentuăm, nu scim nimica dela loc autorizat, din giasul arhierului, care e pus în fruntea turmei.

Și noi ne esplicăm această rezervă a capului bisericii ortodoxe din Bucovina. Dacă în un interval de 9 ani nu s'a ajuns în Bucovina nici la atăta ca guvernul țerei să apröbe o lucrare făcută sub bune semne și cu cea mai curată inimă, dacă o biserica cu trecutul celei din Bucovina, cu credincioși de atăta valöre ca și aristocrația română din Bucovina, cu cler atât de devotat binelui comun, și cu arhieru în frunte de erudițiunea și energia Preasânției Sale metropolitului Silvestru, dacă dicem, biserica această n'a meritat dela guvern nici atăta, ca motivele respingerei regulamentului să se comunice în scris cu autoritatea bisericescă, ca ea să le pötă

apreția după valörea lor, și să le pună în fața canönelor bisericii noastre: dacă mai departe reprezentantele guvernului în fața blëndului păstoriu al turmei cuvântătoare din Bucovina și-a permis a zângăni sabia de gendarm: atunci, da atunci și numai atunci înțelegem consternațiunea bisericii ortodoxe române din Bucovina.

Însă în ciuda tuturor acestora, uneltirile, căci așa trebuie să dicem pe adevăratul lor nume, uneltirile nu au fost în stare să împingă pe români la lucruri neprecugetate.

Supremul patron al bisericilor noastre e tronul, așa a ăis capul bisericii din Bucovina:

„Prealuminatul nostru împărat Francisc Iosif I, marimosul protector al bisericii noastre drept măritöre, să trăiescă“!

Revista politică.

Cu demonstrațiuni și animosități s'a deschis parlamentul din Budapesta și în desbateri furtunöse se continuă ședințele.

Ministrul de comerciü Baross a fost interpelat în dietă, pentru-că a oprit vëndarea föiei „Magyar Hirlep“ la gările ferate, ér pe stradă a fost huiduit de tinerimea universitară și de public sub pretecat, că nu e respectată legea pentru libertatea presei.

Cu ocasiunea acelor demonstrațiuni s'au întemplat și incidente regretabile, cari au dat ansă la o nouă interpelațiune a deputatului I. Hock. Pe când acesta descria tumultele de pe stradă, ministrul președinte ăise, că dënsul crede mai mult unui raport al polițaiului, de cât unui deputat.

Acăsta espresiune aprinse și mai mult focul. I. Lukács strigă: Minciună, minciună. Szapary rise. Printre tumult se auđi vocea detunătoare a lui Ugron: El minte chiar ca un ministru președinte! Ministrul galben la față provöcă pe president să cheme la ordine, larma se continuă, ședința se suspende...

Membrii delegațiunilor încă s'au ales și cu această ocasiune s'au întemplat érași mari scandaluri. Ele a fost provocate prin interpelarea lui Ugron, din cauză, că partidul independent a fost desconsiderat la alegerea acelor membri.

Foile cehe din Praga continuă cu rapörtele și cu aprețierile despre visita, ce o au făcut românii la Praga. Ele vorbesc de tot favorabil și dau actualui acestuia mare importanță politică. Aprețierile lor sunt reprodu-se de presa din monarhie și de presa străină. Nici foilor germane dar mai că sémă foilor magiare nu le convine primirea căldurösă, ce

FOIȚA.

Trandafirii.

(Urmare.)

Bunul preot avea atât de mult de a face cu duhovnicia, cu instrucțiunea și cu ocupațiunea literară, încât el nu observa multe din câte se petreceau împregiurul seu, și nu ținea de rău, dacă Guilelm și Trandafirita se aflau totdeuna laolaltă, și astfel cum cresceau privirile lor, cuvintele lor, întréga lor purtare dovedea o atragere lină, dar adencă, carea dormia în peptul amânduora încă nesimțită și carea avea trebuință numai de o rađă trezitöre spre a erumpe în o flacără viuă, nimicötöre. Ce nu observa însă el, nu scăpa soției sale din vedere, ea pricepü chipul simțirei, care ocupă locul relațiunilor fraterne de mai înainte și se îngrozii, căci nascerea Trandafiritei, fala strămoșescă a părinților ei și trista sörte a ambilor tineri stătură deodată în lumină dinaintea ei.

Înceț și pe nesimțite căuta ea să prevină nenorocirea, care se măria, și știu în mod iscusit, jertfind propria iubire de mamă, care atârna cu drag de fiul ei plin de speranță, se aducă pe bărbatul ei acolo, ca să trimită pe Guilelm mai de timpuriu ca de cum avuseră în gând la universitate.

Trei ani întregi ținu despărțirea îndrăgiților, cari din cauza depărtării și a speselor nici nu se mai vëndură nici chiar o singură dată în decursul acestui timp. Dar toate acestea nu produsera nici o schimbare în inimile lor. Acea copilă, care atârname cu atăta gingășie inconșcie de iubitul ei, apărü acum ca o feciöră înflorită înaintea ochilor lui surprinși și ea nu și dedu nici o ostenelă a ascunde dinaintea pretinului ei din copilărie o atragere nevinovată a cărei întregă putere ea n'o cunoșcea și de a cărei pericol ea în necunoștința raporturilor lumesci nu și putea face închipuire. Guilelm însuși se lasă, fără de a cugeta la viitor, după atragerea dulce a inimei sale, și astfel timpul cel dintăiu al reimprenării a fost pentru îndrăgiți o epocă divină.

Preotésa era departe de a împărtăși bucuria lor. Cu gröză înțelese ea, că toate precauțiunile ei au fost deșerte, și că inimile îndrăgiților, în ciuda timpului și a depărtării, rămaseră aceleași. Și mai îngrozită deveni, când o împregiurare, care de altcum avea să facă bucurie întregii familii, îi arată totala neputință de a-i mai scăpa din acele relațiuni. Guilelm adecă, prin strădănia sa, prin scutul domnului de Buchek și prin iubirea comunei, promise asigurarea de a urma în post pe părintele seu și deocamdată deveni cooperatör. El era prin urmare legat de Buchek, aci era arena vieții sale următöre, și aci fi sta înaintea ochilor necontenit fata, pe care o iubea și pe care nu era ertat a o avea nici odată.

Cu frica în inimă privia buna mamă la viitor și se chinuia noți întregi nedormind, spre a afla un mijloc, ca să despärtă pe tineri într'un mod cuviincios, fără a le descoperi nenorocirea stărilor și fără ai neferici, făcându-i astfel chiar prin această cunoștință ca pe nesce nocturni spëriați nenorociți. Fără scirea lor doria să abată vișcolul prelängă capetele lor. Ea se gândia și resgândia, se lepăda iarăși, și-și da ostenelă, până ce dovedi precauțiunea prin o schimbare momentană, că toate aceste griji sunt deșerte și că tötă înțelepciunea întrebuintată mai înainte e o prostie, după cum se întemplă adese.

În o diminătă, după-ce domnul de Buchek s'a fost reintors în ziua trecută dela o sêlbatecă vëndötöre și chefuire de trei țile, porunci ficei sale să vină, înainte de ce va merge la preot, sus în odaia lui.

Trandafirita veni fără de a presupune, ce'i stă înainte, și el îi anunță cu acelaș ton, cu care de regulă o pregătise la sosirea unor öspeți, că preste patru sêptemăni o va mărita după contele Ellareth, fiul amicului seu din copilărie și a soțului seu de vënat. Prefaceri, rugări lacrimi nu folosiră nimic, nici chiar o amănare de câteva săptămăni nu putu biata primi, pe cari le-ar fi întrebuintat, ca să scrie mătusei sale, unica ființă pe pământ, care avea o apariță de influență asupra caracterului obstinat al domnului de Buchek, și ca să o conjure a delătura hotărîta nenorocire a sêrmanei sale nepöte.

(Va urma.)

ce o au avut românii și apretierile, ce le fac foile cehe. —

„Kreuzzeitung“ revine și discută din nou atitudinea triplei alianțe față de România în cazul unui război.

Polemizând cu presa austriacă, „Kreuzzeitung“ acuză pe bărbații de stat austriaci de a avea o politică de publicitate, de întârziere și de experimentări neclare. Aserțiunea oficioasă „Die Presse“ din Viena, că la Viena și la Berlin atitudinea României în cazul unui război e sigură, dovedește o superficialitate culpabilă. Sigur e și la Berlin și la Petersburg și la București că tripla alianță nu va putea garanta teritoriul României; er neutralitatea României în cazul unui război e o imposibilitate, de care numai cei din Viena nu au cunoștință.

Alt oficios „Pester Lloyd“ vrea să știe, că trecerea muscanilor preste Prut sau în Dobrogea ar fi un „casus belli“ pentru Austria. „Kreuzzeitung“ îi aduce aminte, că principele Bismarck a refuzat de a face cauză comună cu Austria după alungarea principelui de Battenberg din Bulgaria. Același lucru îl va face Germania și acum.

Germania nu-și va vrsa sângele fiilor sei, când Austria va declara cea dintâiu război, va face o înșe când Rusia va ataca pe Austria. Astfel România va fi nevoită a se pune sub protecțiunea Rusiei.

Presa română păstră o pozițiune îndoișă în această chestiune. „L'Independance roumaine“ se va hotări numai în momentul suprem, deocamdata ea așteaptă evenimentele și n'are o ținută lămurită. Din punct de vedere al intereselor românesce deducțiunea „Independencei“ nu e rea: vorba e înșe, dacă puterile mari dau pace României de a păstra această atitudine.

Rusia are misiuni în Orient, ea are simpatii până în inima monarhiei Habsburgilor și numai țările locuite de români îi stau în cale. Dacă înșe Rusiei îi va succeda a trage în sfera sa și pe români, „pozițiunea Austro-Ungariei e sguduită.“

Silințele Rusiei sunt dar a căsca pe români cu sila sau promisiuni.

Din această cauză „Kreuzzeitung“ arată din nou asupra importanței elementului românesc:

„Nu voim pierrea Austriei; dar nu putem împedea, ca în Germania lumea să se întrebe gânditoare, dacă e datore a și pune preț sângele și averea sa pentru o luptă atât de îndoișă.“

De aceea „Kreuzzeitung“ cere ca cei din Viena să-și vie odată în fire și să vadă, că o alianță sinceră cu România e posibilă numai, când pretențiunile celor trei milioane de români din Austro Ungaria vor fi satisfăcute. „Nu e nevoie de desfacerea dualismului, dar de respectarea pactului din 1867. Acest pact nu a dat magiarilor dreptul de a ridica de fapt legea de naționalitate a românilor, de a magiarisa gimnaziile românesce, de a răpi copii nemaghiarilor dela etatea de 3 ani și a-i infunda în asile de magiarizare siluită, dându-i pe mâna învățătoarelor ovresci și de a face iluzoriu dreptul de vot politic a dece milioane de slavi, români și germani prin reglemente ne mai auzite.“

Când odată aceste nelegiuiri ale magiarilor vor fi înlăturate, cele 10 milioane vor fi patrioți entinași ai monarhiei, er România va sci atunci pentru ce să și dea sângele și averea sa în luptă cu muscalii.

Și e nevoie de măsuri grabnice contra magiarilor, deore-ce partidul kosuthist a pactat cu Babeșiu și cu Mocsonyi, șefii partidul național român, pentru ca cu ajutorul românilor, cari dispun de 150 cercuri electorale să ajungă la putere, și să-și pôtă realiza programul lor: „independența Ungariei“ Babeșiu, care de altfel nu da nimic pe acest partid, e gata al ajuta, crezând, că din resboiul, ce s'ar începe odată între Austria și magiari, „românii vor putea stôrce de la corônă e autonomie completă sau vor putea să se rupă definitiv și de Austria și de Ungaria.“

„Kreuzzeitung“ vede în această politică a românilor o politică de desperațiune. Și deși sunt români în Transilvania, cari se opun acestei politice totuși își exprimă îngrigirea, de ore-ce procesul de discomptnere moral și politic e forțe avansat. „O scăpare mai pôte esista, numai dacă autoritatea supremă a monarhiei va interveni neîntârziat.“ —

Pentru a treia oră în decurs de un an se ivește er prin foi scirea, că diplomația rusescă din Constantinople ar lucra cu mult zel ca să înduplece pe sultanul, să promită că Turcia va rămâne neutrală în cazul unui război european.

Când s'a răspândit pentru întâia oră această veste, însărcinatul de afaceri al Rusiei de pe acea vreme dl Onou, astăzi ministru plenipotentiar la Atena, era acela despre care se dicea, că începuse negocierile și chiar formulase câteva concesii, cari se oferiau sultanului în schimbul promisiunii, ce i se cerea.

Atunci înșe s'a constatat, că sultanul și sfetnicii sei n'au fost dispuși să ia obligațiuni pentru viitor.

După cum află dar diarele austro ungare, acest refus n'a descurajat cu desăvârșire diplomația rusescă, și din când în când se aude er și er despre încercările pe cari le face dl de Nelidoff ca se stôrca din partea sultanului o promisiune sau o declarație în înțelesul indicat mai sus.

Aceste diare înșe, și în special „Pester Lloyd“ oficiosul unguresc, n'au nici o temere, că diplomația rusescă va pute să și ajungă scopul, pe care-l urmărește.

Este în tot cazul măgulitoriu pentru sultanul, — dic ele, — că Rusia pare a pune un preț, atât de mare pe neutralitatea Turciei, în cas de război european. Dar sultanul e un om cu mult mai luminat ca să nu observe în ce primeșdie pôte să fie pus însuși statul turcesc, și nu numai vasala lui Bulgaria, printr'o astfelu de promisiune.

E adevărat că, după părerea generală, actualul mare vizir este privit ca un prieten al francesilor și al rușilor. — Dar, — fără a mai insista asupra șgomotelor, ce găsesc răsunet în unele diare, că poziția lui Djevad pașa ar fi deja amenințată, în urma influenței ambasadorilor Engliterei și al puterilor aliate, — sultanul este cunoscut ca un om hotărît și care nu prea e obicinuit să asculte totdeauna și în ori-ce împregiurări de sfetnicii sei.

„Pester Lloyd“ reimprespettează în această ordine de idei unele evenimente de natură a arunca o lumină asupra caracterului sultanului și astfel face mai ușoră o prevedere a nesuccesului nișuințelor diplomației rusesci.

În zilele dela San-Stefano se știe, că situația era atât de precară în cât se ivise deja ideea ca sultanul să parăsescă Constantinople și să-și strămute reședința la Brussa. Să știe acum, după cum mărturisește englezul Henry Woods, care se afla atunci la Yidiz-Kiosk, că numai sultanul își păstrase în acele momente sângele rece, pe când toți ministrii sei păreau a și fi pierdut capul cu desăvârșire în fața primeșdiei atacului rușilor asupra Constantinoplei, pe care îl credeau iminent. Sultanul refusa să fugă din Constantinople. Ba el respinse și oferta abasadei engleze, de a se pune pentru cât va timp sub protecția flotei engleze.

Mai târziu, în decursul negocierilor de pace, când generalul Ignatieff pretinse ca flota turcescă să se predea rușilor, și pecând ministrii Ahmed Bek și Safvet pașa erau deja dispuși să se învoescă cu această pretenție, sultanul scrisse cu mâna sa o scrisore comandantului suprem, marelui duce Nicolae, declarând, că mai degrabă își aruncă tôte vaporele cuirasate în aer, decât să le predea dușmanului.

Aceste sunt în adevăr dovezi de mare energie și hotărîre și e propabil, că având și ađi același caracter, nu se va învoi cu o politică de renunțare, și nu va primi să-și lege mâinile astfel cum ar dori diplomația rusescă.

Congresul național bisericesc.

Ședința 11, ținută la 2/14 Octobrie.

Ședința se deschide la 11 ore a m.

Se cetese protocolul ședinței I și se autentică.

La ordine se pun rapôrtele secțiunilor verificătoare.

Raportorul secțiunii deputaților din archidieceșă, deputatul Dr. Ioan Mihu, referă asupra actelor electorale din diecesa Aradului și în numele secțiunii propune spre verificare alegerile următorilor deputați:

a) din cler: Vasile Beleşiu, Vasile Mangra, Ioan Groza, Georgiu Crăciunescu, Augustin Hamsea, Ie roteiu Beleşiu, Ignatie Papp, Petru Suciu;

b) mireni: Ioan Beleşiu, Mihail Veliciu, Aurel Suciu, Georgiu Feier, Petru Truța, Dr. Constantin Groza, Eugen Mocsonyi de Foen, Zeno Mocsonyi de Foen, Vincentiu Babeșiu, Paul Rotariu, Nicolau Zigre, Paul Gavrilete, Paul Papp, Ioan Papp și Dr. Georgiu Popa, cu totul propune spre verificare 23 deputați; er celelalte acte electorale din 7 cercuri propune a se preda comisiunii verificătoare.

Raportorul secțiunii deputaților din eparchia Aradului, deputatul Nicolau Zigre propune spre verificare alegerile următorilor deputați din diecesa Caransebeșului:

a) din cler: Filaret Musta, Sebastian Olariu, Dr. Georgiu Popoviciu, Trifon Miclea, Ioan Popoviciu;

b) mireni: Dr. Alecsandru Mocsonyi, Constantin Radulescu, Dr. Emil Babeșiu, Constantin Ioanoviciu, I. E. Teran, Ioan Budințian, Ioan Popoviciu, Patrieiu Drăgălină, Ilie Curescu, Leontin Simonescu, Stefan Velovan, Dr. Aureliu Novac, Coriolan Bredicean, cu totul propune spre verificare 18 deputați, er celelalte acte electorale din 12 cercuri, propune a se preda comisiunii verificătoare.

Raportorul secțiunii a III-a a deputaților din eparchia Caransebeșului, deputatul I. Budințian,

propune spre verificare alegerile următorilor deputați din archidieceșă:

a) din cler: Dr. Ilarion Pușcariu, Nicolau Ivan, Ioan Papiu, Vasile Dămian, Dr. Remus Roșca, Niconor Frateșiu, Petru Roșca, Ioan Popescu, Ioan Petric, Ioan Hannia;

b) mireni: Parteniu Cosma, Zevedeu Mureșian, Dr. Ioan Mihu, Iosif Orbonașiu, Georgiu Dănilă, Simeon Dămian, Dr. Ioan Nemeșiu, Ioan Almășan, Valeriu Bologa, Ioan Lenger, Ioan cav. de Pușcariu și Ioan Turcu cu totul propune spre verificare 22 deputați, er celelalte acte electorale din 8 cercuri propune a se preda comisiunii verificătoare.

Constatându-se, că preste tot sunt verificați 63 deputați, congresul se dechiară capace de a aduce concluse valide.

Pentru consultare asupra constituirei în mod definitiv a biroului, comisiunii verificătoare și a celor lalte 5 comisiuni: organizătoare, bisericescă, școlară, financiară și petiționară se suspinde ședința pe 1/4 de oră, er după redeschiderea ședinței se proclamă de notari: Dr. Remus Roșca, Dr. Ioan Mihu, Zevedeu Mureșian, Vasile Mangra, Paul Rotariu, Ioan Papp, Aureliu Drăgan, Iuliu Novac și Dr. Aureliu Novac.

De notariu general se designază Dr. Remus Roșca.

În comisiunea verificătoare se aleg: Dr. Ilarion Pușcariu, Paul Rotariu, Ioan Budințian, er în cele lalte 5 comisiuni se aleg câte 9 membrii, 3 din cler și 6 mireni.

În comisiunea organizătoare se aleg: Dr. Ilarion Pușcariu, Parteniu Cosma, I. cav. de Pușcariu, Augustin Hamsea, Nicolau Zigre, Vincentiu Babeșiu, Filaret Musta, Dr. A. Mocsonyi, Radulescu.

În comisiunea bisericescă se aleg: I. Hannia, I. de Lemény, G. Candrea, Ign. Papp, P. Rotariu, P. Truța, Dr. G. Popovici, L. Simonescu, I. Curescu.

În comisiunea școlară se aleg: I. Popescu, Lenger, Turcu, Mangra, Dr. Popa, Dr. Oncu, Seb. Olariu, Stef. Velovan, Patr. Drăgălină.

În comisiunea financiară se aleg: I. Papiu, Dr. Mihu, Val. Bologa, V. Beleş, G. Feier, Mih. Veliciu, Mih. Popoviciu, I. Budințian, Cor. Bredicean.

În comisiunea petiționară se aleg: Nicanor Frateș, S. Demian, Ios. Orbonaș, Petru Anca, Zeno Mocsonyi, Ioan Beleşiu, Filip Adam, I. E. Teran, Ioan Popovici.

După ce s'a enunțat alegerea comisiunilor, Escelenția Sa, Inalt Prea Sântitul Domn arhiepiscop și metropolit folosindu-se de ocașiunea întrunirii congresului nostru, ca reprezentanță supremă a bisericeii, a rostit cam următoarele:

Popôrele monarhiei nôstre au fost dureros atinse prin incidentul călătoriei Maiestății Sale la Reichenberg, unde numai prin voia lui Dumnezeu a scăpat de atentatul, ce s'a comis asupra Inaltei Sale persoane.

Fiind că suntem întruniți în sesiunea congresului ordinar află cu cale, ca congresul să dea espresione simțemintelor, ce le nutrește bi-erica nôstră față cu augustul suveran, atât de iubit, și să-i trimetem o adresa de felicitare, ca și din acest incident să arătăm cunoscuta loialitate și tradiționala alipire a bisericeii nôstre către Inaltul tron și către bunul nostru monarch, pe care Dumnezeu să-l țină încă mulți ani fericiți.

Congresul a primit cu mare însuflețire propunerea Escelenției Sale de a se trinite o adresa de acel cuprins și prin sculare și „să trăiescă“ Maiestatea Sa — și-a manifestat simțemintele de devotament și alipire.

Se presentază mai multe cereri de concediu ale deputaților.

Să încinge o viaă discusiune, ca să se dea concediu pe întrăgă durata — ori nu — și în urmă se acordă concediul.

Presidiul presentă mai departe:

a) Raportul general al consistoriului metropolitan plenariu. — Se da comisiunii organizătoare;

b) raportul general din senatul strins bisericesc al consistoriului metropolitan. — Se da comisiunii bisericesci;

c) raportul general din senatul școlarin al consistoriului metropolitan. — Se da comisiunii școlare.

d) raportul general al senatului eptropesc. Se da comisiunii financiare.

Modificarea §. 15 din regulam. parochiilor; se da comisiunii organizătoare.

Alegerea unui membru în represent. Gozdu; se preda comisiunii organizătoare.

Modificarea §. 12 regnl. afacerilor int. ale consist. metropol. competențele de călătorie ale membrilor cons. metr.; se preda comisiunii organizătoare.

Intregirea §. 28 Statut. organ. alegerea învățătorilor; se da comisiunii școlare.

Vinderea unor acțiuni ale fundaț. Gozdu; se da comisiunii financiare.

In obiectul unui post de contabil la cons. metr. se da comisiunii organizatoare.

Transpunerea comunei Augustin in alt protopresbiterat; se da comisiunii organizatoare.

Modificarea procedurii la alegerile in sinodul eparchial si la congres; se da comisiunii organizatoare.

Măsurile constringătoare pentru a asigura participarea la corporațiunile bisericesti; se da comisiunii organizatoare.

Proiectul de buget al consistoriului metropolitan 1892—1893—1894; se da comisiunii financiare.

In obiectul normativului pentru regularea dreptului de apelațiune; se da comisiunii organizatoare.

Cestiunea unor actiuni din partea repres. fund. Goszdu; se da comisunei financiare.

Interpretarea regulam. despre administrarea averii metropoliei; se da comisiunii financiare.

Dispozițiuni față de cei cari se află in conviețuirii nelegiuite (§ 6. din stat. org.); se da comisiunii bisericesti.

Contribuirea epar. Caransebeș la spesele metropoliei; se da comisiunii financiare.

Proiect de regulament pentru alegerea deputaților la congres; se da comisiunii organizatoare.

In obiectul impedecării conviețuirilor nelegiuite; se da comisiunii bisericesti.

In obiectul literelor fundat. la fondul celor două eparchii; se da comisiunii financiare.

Rațiociniul fund. Goszdu pe a. 1886; se da comisiunii financiare.

Rațiociniul consist metr. pe a. 1888; se da comisiunii financiare.

Rațiociniul consist. metr. pe a. 1889, se da comisiunii financiare.

Anunțându-se ședința procsimă pe mâine la 11 ore, ședința se încheie la 1½ ore p. m.

Ședința a III-a, ținută la 3/15 Octobrie.

Ședința se deschide la 12 ore.

Se citește protocolul ședinței premergătoare și — Se autent. ca.

Se prezintă credenționalele deputaților Georgiu Szerb, Dr. Ioan Gall, Dr. Ioan Bunna și se transpun comisiunii verificătoare.

Se prezintă petițiunile de concediu ale deputaților Eugen Mocsonyi, pe întreaga durată a sesiunii, Coriolan Bredicean pe 5 zile și Constantin Groza pe 5 zile, cari se acordă.

Raportorul comisiunii verificătoare, deputatul Paul Rotariu propune și congresul primesce să se verifice următorii deputați: Georgiu Popoviciu, Petru Anca, Andreiu Ghidiu, Filip Adam, Alecsandru Ioanoviciu, Mihail Popoviciu, Aurel Drăgan, Iuliu Novac, Constantin Radulescu și Dr. Emil Babeșiu, care din urmă și-a depus mandatul, acestia toți din diecesă Caransebeșului.

Deasemenea propune a se verifica: Dr. Nicoiașu Oncu, Victor Mocsonyi, din diecesă Aradului; și

Ioan Șandru, Georgiu Șandor, Alecsiu Olariu, Gerasim Candrea, Ioan de Lemenyi, Panteleon Luca și Dr. Vasile Bologa din archidieceasă. O discuțiune s'a născut din incidentul verificării deputatului Victor Mocsonyi, care prin telegraf și-a depus mandatul.

Deputatul Parteniu Cosma, pe baza regulamentului susține, că un deputat nu poate renunța dela mandat, când nu putem sci, dacă telegrama în adevăr este trimisă ori nu de deputatul respectiv și nici nu este adresată la presidiu, propune deci, ca renunțarea în forma această să nu se primescă, ca să nu se facă un cas de precedență, după d-sa necorect.

Părerea această o împărtășesc deputații Simeon Dămian, Zevedeu Murășian, ér pentru primirea renunțării la mandat sunt deputații: Vincențiu Babeșiu, Mihail Popoviciu.

Punându-se la vot, 25 deputați votează pentru propunerea dlui deputat P. Cosma, ér 25 sunt pentru propunerea comisiunii.

Excelenția Sa în calitate de president, decide în favorul propunerii comisiunii.

Cu privire la aceea aparentă tristă în viața noastră constituțională că în multe cercuri electorale din diecesă Caransebeșului colegiul preoțesc din 36 și respective 51 preoți s'a constituit numai din câte 7 preoți prezenți la alegere, comisiunea propune și congresul primesce, ca consistoriul eparchial din Caransebeșiu să se îndrume a căuta delăturarea acestui rău, care dovedește un grad mare de indiferențism, în exercitarea dreptului de alegere.

Tot comisiunea verificătoare propune și congresul primesce ca: Consistoriul din Arad să fie somat ca în viitoriu să nu trecă peste cercul de activitate normat în § 12 al regulamentului pentru afacerile interne, ordonând investigațiuni în cause electorale, căci aceste se țin de competența congresului.

Fiind timpul înaintat, ședința se încheie la 2½ ore d. m. și ședința procsimă se anunță pe mâine la 10 ore. a. m.

La ordine sunt rapoartele comisiunilor.

Salariile învățătorilor gr. or. și congresul bisericesc.

„Instruiți poporul“ strigă Washington; vedeți să fie fi luminați și virtuosi de voiți să deveniți și să rămână ei liberi, strigau următorii lui. Un popor, care n'are nici învățatura elementară, nu poate rămâne mult timp liber.

Pétrunsi și românii de aceste adevăruri se vede, că au trecut întunerecul și s'a făcut lumină. Desteptatu-s'au românii, în majoritatea lor au priceput, că precum ziua fără soare nu este zi; așa omul fără minte luminată, fără carte nu este om.

Luminarea minții: cartea este hrana sufletului și acesta este de lipsă omului precum e de lipsă hrana trupului.

Omul fără de carte devine sedus, devine stăpânit de altul și devine rob omului învățat. Așa a fost întrecut și așa va fi și în viitoriu.

Carte se învață în școlă de învățători.

Școlă fără învățatoriu e o simplă casă.

Învățătorilor trimite părinții copii lor pentru-ca să-i învețe carte. De este învățătorul corespondentiu el luminează mintea copiilor, ér de este el necorespondentiu incurcă cugetarea, priceperea și mintea copiilor.

Pentru-ca să putem ave învățători corespondentiu, ne trebuie mai întâiu salarii corespondentiu. Arătat-ne-a acest organ în Nr. 103, că archidieceasa suferă de lipsa învățătorilor calificați, că nu se aplică tinerii noștri la pedagogie pentru-ca nu sunt salarii, cât de cât corespondentiu. Necesitatea regulării salariilor învățătorilor noștri nu se mai poate amâna. Sciu toți căți se interesază de școle, că 1/3 din învățătorii români au salarii dela 40—100 fl., și 2/3 au salarii dela 100—200 fl. Un servitoriu bun are un salariu mare, fiind-că are în bani dela 40—80 fl., are vipt, cuartir și încălțitul, cari socotite dau o sumă de preste 200 fl.

În Ungaria sunt plătiți învățătorii ceva mai bine cu câte 300 fl., în Transilvania abia prela Brașov și prela Sibiu și încăteva locuri au 300 fl.

O astfelu de stare nu este de suferit mai departe, fiindcă nu o sufer alții mai mari decât noi!

Guvernaul patriei având suprema inspecțiune asupra tuturor școlilor a dat să se scie, că numai poate suferi nici la confesiuni neregularea salariilor învățătorilor. El va aduce un proiect, prin care se va sistemisa și se va legiu în dieta țării minimal salariilor învățătoresci la 300 fl. Dacă confesiunile respective bisericale nu vor vrea sau nu vor pute plăti acest salariu de 300 fl., restul se va sistemisa și se va plăti dela stat și școlă va deveni sub îngrijirea statului.

O credem, că va fi cam după legea în vigore dacă școlă e necorespondentiu, să admonieze, și se încheie, făcându-se în aceea comuna o școlă comună.

Voesce să facă guvernul o lege pentru sistemisarea lefurilor învățătorilor pentru binele cetățenilor sau din ocrecare interes sau scop al statului, nu scim. Ceea-ce scim și recunoșcem cu toții este: că salariile învățătorilor români sunt necorespondentiu. Mai scim cu toții și aceea, că statul Ungariei e poliglot și este o națiune domnitore, astfelu fiind diferesc interesele națiunilor și confesiunilor de cele ale națiunii domnitore și ale guvernului. Astfelu stând împrejurările e temere de o influință streină în instruirea profesională a poporului nostru.

Se arată, că statul are puțin interes de instruirea religioasă. Vedem cutoții, că slăbind religiozitatea a crescut imoralitatea.

Confesiunea gr. or. din Ungaria respective autoritățile ei trebuie să se îngrijescă să nu perdă din școlile, cari cu mari jertfe le-au înființat și anume: să îngrijescă de regularea salarelor învățătorilor gr. or. din metropolia noastră.

Congresul bisericesc, snprema autoritate confesională gr. or. în puterea § 154 din statutul organic, unde se prescrie: „regularea trebilor bisericesti și scolare etc.“, e chemat a regula și sistemisa printr'un regulament salariile învățătorilor români gr. or. din întreaga metropolie. Să poate tocmai după forma cum s'a făcut regulamentul pentru parohii salarisate preoților din metropolia română gr. or. Tot cam asemenea se va putea face și pentru învățători.

Făcându-se acest regulament a prevenit legei din vorbă.

Urmarea va fi, că dacă va deveni proiectul guvernului lege, românii gr. or. respective archidieceasa și diecesele vor regula prin parohii salariile învățătorilor români și n'avem temere de asprimea legii.

De imposibilitate eu unul nu me tem, ci numai de interes și nevoință me tem.

Va contribui poporul nostru în tota Dnmneca și serbătorea pentru binele lui la un disc al școlii; pot sinodele archidieceane și diecesane forma dela alte fonduri ce există un fond pentru ajutorarea învățătorilor réu plățiți.

Încheem deci dicend: după cum instrucțiunea va fi răspândită la popor, după-cum inteligențele vor fi formate; după-cum ideile vor fi drepte sau rătăcite; după-cum doctrinele se vor răspândi la poporul român, așa vom avea în viitoriu membrii bisericii și ai națiunii.

La lucru dar; să sturim cu toții la îmbunătățirea salariilor învățătorilor noștri.

Replica junimei noastre academice.

Apel către publicul român.

Întreprinderea nobilă a fraților noștri universitari români din Bucuresci și Iași este încă în memoria tuturor.

Impresia puternică, ce a produs memoriul lor în apusul Europei, precum și nenumeratele dovezi de simpatică aprobare, cu care presa și întreaga inteligență streină a spriginit cauza noastră a celor asupriți, nu a putut să nu producă o adencă mahnire în rândurile aceloră, pe al căror stindard este scrisă nimicirea noastră națională.

Drept aceea pentru a se rehabilita într'un proces, pe care ei de altmintrenea de mult l'au pierdut, și au luat refugiul la un răspuns, care geme de neadevăruri, sofisme și chiar insulte ordinare.

Este de astădată, netăgăduit, a noastră datorință, a junimei academice române din Transilvania și Ungaria, să dicem și noi un cuvânt în această luptă în care și noi suntem între cei dintâi interesați.

Acest adevăr recunoscut, am hotărit ca toți universitarii români din Transilvania și Ungaria să scriem și să edităm o demnă replică la răspunsul junimei academice magiare.

In conferențele noastre dela Viena, Graz, Budapesta și Cluș cu toții am ajuns la o perfectă înțelegere asupra acestui punct.

De aceea, ținem că replica noastră nu este decât împlinirea unei datorințe față de poporul, care ne-a născut, față de iubiiții noștri colegi bucuresceni și iașeni, față de lumea civilisată și imparțială, care precum se scie, cu nerăbdare vrea să afle adevărul nemistificat.

Suntem pe deplin conșcii de greutatea sarcinei ce ne am impus.

Iubirea caldă de nēm însă și dreptatea, care pe a noastră parte este, ne va ajuta, suntem siguri, să triumfăm.

Comitetul executiv al junimei academice române, după esemplul colegilor magiari, cu ziua de azi a lansat liste de subscrieri benevole pentru acoperirea cheltuielilor de tipar, expediție etc. a replicii.

Notăm aici, că replica noastră este aproape terminată și va apăre în patru limbi: românesce, franțuzesce, italienesce și nemțesce.

Ea va cuprinde la 90 de pagințe în form. VIII. mare și va fi răspândită gratuit în tota lumea cultă.

Totdeodată rugăm pre toți acei P. T. Domni, cari din greșală nu ar fi primit liste de subscripții să binevoescă a se adresa la dl Aurel C. Popovici în Graz Parkstrasse 7, de unde imediat li se vor trimite listele în număr poftit.

Dealtcum ori și cine ar dori să contribuescă cu ore care sumă și fără a mai cere liste, este rugat a o trimite tot la adresa de sus, la care se vor trimite și sumele colectate prin liste.

La urmă, tôte sumele incurse se vor cuita pe calea publicității.

Causa este a întregului nēm românesc, e vorba de onorea noastră națională, sperăm dar că spriginul publicului românesc va coresponde însuflețirii, care ne-a pus condeul în mână.

Viena și Graz, 11 Octobrie, 1891.

Pentru comitetul executiv:

Dr. Victor Roșca m. p. George Candrea m. p.
Dr. I. Bodea m. p. Ilarian Rusanu m. p.

Avis.

Adunarea generală a despărțământului IV al Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român se va ține anul acesta în comuna Slimnic, Duminecă la 20 Octobrie, a. c. st. v.

Ordinea de zi:

1. Deschiderea adunării prin presidiu.
2. Raportul general al comitetului.
3. Alegerea unei comisiuni pentru înscrierea de membrii.
4. Disertațiuni la înțelesul poporului.
5. Alegerea unui membru în comitet.
6. Raportul comisiunii esmise pentru înscrierea de membrii.
7. Deciderea locului adunării generale procsime.
8. Eventuale propuneri.
9. Statorirea bugetului pro 1892.
10. Închiderea ședinței.

Sibiin, 5/17 Octobrie, 1891.
Nicanor Frateșiu,
director.

Mateiu Voileanu,
secretariu

Varietăți.

* (Dela curte). Maj. Sa monarchul va veni să petrecă pe la începutul lui Decembre în Gődöllő și apoi la Budapesta.

* (Alegere de vice-comite în Făgărașiu). Dela adunarea generală comitatensă din Făgărașiu

am primit următoarea scire referitoare la alegerea de vice-comite: „In adunarea comitatensă de ađi (14 Octobree), magarii au proclamat ca vice-comite pe Mauriciu Kapocsányi. Indignațiunea românilor e mare.“ Precum avem scire pozitivă însă actul s'a petrecut astfel: Români s'au prezentat solidari, formând preste 2/3 din reprezentanța municipală. Voinicosul fispan Baussner, n'a voit să candideze pre candidatul românilor dl protonotariu I. Turcu. Așteptăm raport detăiat și vom reveni.

* (Vânătoare de urși.) In castelul dela Gurghiu se fac pregătiri pentru primirea principelui Ferdinand d'Este, carele va sosi la vânătoarea de urși.

* (Distincțiune). Prin cercurile bine informate din Budapesta se vorbește, că patriarhul sêrbesce, Brancovici va primi marea cruce a ordinului S. Stefan și diploma de nobil magiar.

* Invitare. „Reuniunea sodalilor români“ din Sibiu, invită la „Producțiunea cu cântări, teatru și dans“, care se va da Sâmbătă în 5/17 Octobree, 1891 in sala dela „Gesellschaftshaus“ cu programa publicată in Nrul 106.

* (Moștenitorial de tron român.) Scirele cele mai noue desmint vestile de până acum despre căsătoria principelui Ferdinand cu d-șora Văcărescu. De altă parte se anunță, că sosirea regelui

Carol la Sigmaringeu este iminentă; dl Văcărescu este rechemat dela postul seu.

* (Cas de mörte.) Ni se scire de lângă ruinata cetate a lui Gel cu data de 29 Septembrie a. c., că in aceea ăi a fost petrecut la cele eterne harnicul nostru preot din Someșul-cald, care a păstorit turma credincioasă 39 de ani, promovând interesele poporului și ale comunei curat românesce. Pe cât de mănósă i-a fost activitatea, pe atât de frumoasă i-a fost inmormântarea. Pe lângă administratorul protopresb. din Clușiu au oficiat la inmormântare parochii I. Vereș, N. Prigónă, At. Teuteleacu, V. Metea și Iosif Stănescu.

* (Inaugurarea rectorului la universitatea din Cernăuți.) Duminică la amăzi a avut loc in sala frumos decorată a universității Francisc-Iosefine inaugurarea solemnelă a rectorului magnificus pe anul academic 1891/92, a dlui profesor de chimie Dr. Ricard Pribram. La festivitatea acosta a luat parte Eminentia Sa metropolitul Dr. Silivestru Morariu, căpitanul țerei, Escel. Sa baronul de Vasilco, președintele țerei contele Pace, generalul Seracin și alții.

O fôie locală își exprimă indignațiunea, că atât metropolitul nostru, cât și generalul Seracin au fost

cu acest privilegiu întimpinați de cătră tinerimea universitară cu „Să trăiescă!“ Ba, după părerea aceloiași foi, ar fi fost o greșală, că tinerimea română și uralele pentru Maiestatea Sa le-a adus in limba română. Acı trebuie să ne facem numai observarea, că noi români nu suntem deprinși a ne lăsa in țara noastră proprie comandați de tôte veniturile, și când e vorba să aducem ovațiuni preaiubitului nostru monarch, acele le facem totdeuna in limba noastră maternă, căci numai in acosta limbă pot ele veni dela inima noastră curat românescă și nefalsificată. Noi nu numai aprobăm procederea tinerilor români, dar le dăm chiar sfatul, de a urma și de aci înainte intocmai la asemenea ocațiuni; scire „Gaz. Bucovinei.“

Loterie.

Msrecuri in 14 Octobree.

Brünn: 29 71 64 20 46

Bursa de Viena și Pesta.

Dia 14 Octobree 1891

	Viena	B.-Pesta
Renta de aur ung. de 4°	—	—
Galbin	5.58	5.59
Napoleon	9.30	9.36
100 marce nemțesci	57.65	58.57

Nr. 5459—1891.

[174] 3—3

CONCURS.

Pentru conferirea stipendiilor și ajutórelor, ce vin a să vota pe anul 1892 din fundațiunea „Andronic.“

I. Pentru invțăcei de ori ce meserie;

II. Pentru sodali, cari s'au eliberat in decursul anului 1891 și

III. Pentru sodalii, cari pentrecând cel puțin 6 ani consecutivi la meseria lor și au dat dovezi despre desteritatea și harnicia lor pentru a deveni măestrii — prin acosta se escrie concurs până in 15 Decembre 1891 stilul vechiu.

Toți cari voesc a concura la stipendii și ajutóre au să producă in general:

a) carte de botez;

b) atestat comunal despre averea proprie și a părinților;

c) atestat familiar dela parochul locului despre familia părinților concurentului, și fiind și acesta căsătorit, și despre familia densusului; in atestat având să se cuprindă și aretarea, că in familie căți copii sunt minoreni, căți frecuentază scôla, și căți se mai află la vre-o meserie.

Afară de recerințele aceste generale au se mai arete in special.

I. Invțăceii:

a) că au implinit anul al 12-lea al etății;

b) că au cercetat cu succes bun cel puțin scôla poporală;

c) că au incheiat contract cu măestrul, și că contractul s'a inregistrat in condica autorității industriale, (la protopretore ori magistrat) având al alătura la concurs in original, sau in copie autentică.

II. Sodalii:

a) că au terminat periodul de invțătură in decursul anului 1891, ceea ce vor dovedi prin atestatul autorității industriale (§ 67, art. de lege XVII 1884);

b) că au purtare bună și fac sporiu multămitoriu in meserie și acosta o vor dovedi prin atestatul măestrului, eventual cu cartea de lucru;

c) să arete prin atestat dela măestru, ce cunoscințe de limbi mai au;

d) eventual aparținând ca membrii la vre-o reuniune de meseriași se o dovedescă acosta cu atestatul dela reuniune.

III. Sodalii ce sunt in condițiuni a deveni măestrii:

a) să aibă certificatul de măestru-

b) să fie lucrat cel puțin 6 ani consecutivi, ce vor dovedi cu atestatele dela măestrii, la cari au lucrat;

c) in cerere să arete anume unde voesc a se aședa ca măestrii, ce fel

de mijloce in bani mai au pentru a-și incepe meseria pe scotela lor, apoi să producă și alte documente recomandătoare.

Dela toți concurenții de ori-ce categorie să recere, ca cererile să fie scrise și subscrise cu mâna lor proprie și adresate Consistoriului archidieceșan gr. or. in Sibiu să le inainteze aici cel mai târziu până la 15 Decembre 1891 st. v.

Sibiu, din ședința plenară a consistoriului archidieceșan ținută la 16 Septembrie, 1891.

Dr. Ilarion Pușcariu,

arch. vicariu archiep.

Dr. Remus Roșca,
secretariu.

Nr. 326.

[187] 2—3

CONCURS

Pentru ocuparea posturilor invțătoresce dela scôlele mai jos insemnate din protopresbiteratul Giógiului II se escrie concurs cu termin până in 15 Octobree v. a. c.

1. Băcăint, cu salariu anual de 150 fl., din cassa bisericeii, victuale dela popor in valóre de 46 fl., quartir și lemne.

2. Giógiul de jos-suseni, cu salariu anual de 100 fl., din cassa bisericeii și lemne.

3. Mermezeu-Văleni, cu salariu anual de 150 fl., din repartițiune și lemne.

Reflectanții la aceste posturi au a-și așterne suplicele instruite conform legilor din vigóre la subsemnatul oficiu, până la terminul mai sus in dicat.

Secărâmb, 18 Septembrie, 1891.

Oficiul protopresbiterat gr. orient. al Giógiului II in conțelegere cu comitetele parochiale respective.

Sabin Piso,
protopresbiter.

Nr. 313.

[183] 3—3

CONCURS.

Pentru întregirea parochiei de clesa a III-a Blășeni Plai, se escrie a treia óră concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare in „Telegraful Român.“

Emolumentele împreunate cu acest post sunt 409 fl.

Concurenții au a-și insinua in terminul deschis cererile lor, instruite in sensul normelor din vigóre, oficiului protopresbiterat al tractului Zarand.

Oficiul protopresbiterat in conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Brad, la 16 Iuliu, 1891.

Vasilu Damian,
protopresbiter.

Nr. 212.

[184] 3—3

CONCURS.

Pe basa decisiunei Vener. consistoriu archidieceșan dela 13 August 1891 Nr. 4789. B, și in conțelegere cu comitetul, se escrie concurs pentru ocuparea postului de paroch in comuna bisericeșcă gr. or. Petringeni de clasa a III-a in protopresbiteratul Abrudului cu termin de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt venitele stolari in sumă de 401 fl.

Doritorii de a ocupa acest post se trimită cererile lor concursuale cu documentele recerute de legile din vigóre, la subsemnatul oficiu, având tot odată a se presenta in parochie, pentru cunoscere, însă cu observarea prescrișelor regulamentului pentru parochii.

Oficiul protopresbiterat gr. orient. al Abrudului.

Abrud, 17 Septembrie, 1891.

Romul Furdui,
adm. protopresbiter.

Nr. 276.

(185) 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de paroch in parochia Steuini de clasa a III-a, protopresbiteratul Geógiului II, se escrie prin acosta a doua óră concurs, cu termin de 30 zile dela prima publicare in „Telegraful Român“

Venitul anual împreunat cu acest post este de 400 fl.

Competenții au a-și așterne cererile instruite după normele din vigóre la subscriful oficiu in terminul indicat, de unde pot primi și informațiuni mai ample in privința parochiei.

Secărâmb, 25 Iuliu, 1891.

Oficiul protopresbiterat gr. orient. al Giógiului II, in conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Sabin Piso,
protopresbiter.

Nr. 209.

(186) 3—3

CONCURS.

Pe basa decisiunei Vener. consistoriu archidieceșan dela 13 August 1891 Nr. 4790 B. și in conțelegere cu comitetul parochial se escrie concurs pentru ocuparea postului de paroch in comuna bisericeșcă gr. or. Buvinginea de clasa a III-a, in protopresbiteratul Abrudului cu termin de 30 de zile dela prima publicare.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt venitele stolari in sumă de 415 fl., afară de casa parochială.

Doritorii de a ocupa acest post se trimită cererile lor concursuale cu documentele recerute de legile din vigóre la subscriful oficiu, având tot odată a se presenta inainte de alegere in parochie pentru cunoscere, însă cu observarea prescrișelor regulamentului pentru parochii.

Oficiul protopresbiterat gr. orient. al Abrudului.

Abrud, 16 Septembrie, 1891.

Romul Furdui,
adm. protopresbiter.

Publicațiune de licitațiune.

Comuna bisericeșcă gr. or. di-Drăguș, comitatul Făgărașului, publică licitațiune minuentă pentru clădirea unei bisericeii noue de material solid, cu condițiunile din planul de clădire aprobat de Preavenerabiliul Consistoriu archidieceșan de sub Nr. 1554/1890 epitr. și in sensul licenței de clădire din partea inclitului oficiu comitatens de sub Nr. 8162/1891 v. com.

Prețul strigării va fi 18,000 fl. — Intreprindătorul va da întreg materialul de clădire. — Licitațiunea se va ține in 3/15 Novembre 1891 la 11 óre antemeridiane in comuna Drăguș, la care se invită toți arhitecții, cari voesc a licita.

Licitanții au depune vadiu de 5% din prețul strigării, ér anteprenorul minuent, după aprobarea contractului de cătră forurile bisericesce, va depune cautiune de 20% in bani gata, sau obligațiuni de stat, ori in realități, care va servi ca garanță inca 3 ani dela colaudare incolo. Condițiunile de clădire, planul și licența se pot vedé la președintele comitetului din Drăguș.

In numele comitetului parochial gr. or. din Drăguș. [189] 1—3

Drăguș, in 29 Septembrie, 1891

Ioan Făgărașan,
președ. comit.George Codru,
not comit.

In cancelaria mea advocațială primesc

Un candidat de avocat

cu óre și care pracsă, pe lângă condițiuni fórte favorabile.

Dr. Oct. Russu,

[188] 1—3

advocat in Sibiu.

Pășunat de oi.

Dl Iohann Lutsch Nr. 231 din Agnita are de dat 350 jugere pentru pășunatul oilor, — de acum până in 1 Aprile 1892.